

లేడీస్ హాస్టల్!

పూలకు నోళ్ళొచ్చి గోల చేస్తూ, పరుగెత్తుతూ, పకపకలాడుతూ, తుళ్ళిపడుతూ రకరకాల రంగులతో హడావిడిగా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వుంటే వనమెలా వుంటుందో అలా వుందక్కడ!

వరండాలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కొందరూ, లాన్లో, రూమ్లో బోర్లాపడుకుని మువ్వుకుంటూ, రాసుకుంటూ మరికొందరు, టేబుల్ పట్టుకుని పాప్ కనుగుణంగా జుట్టు వదిలేసి మెలికలు తిరుగుతూ ఇంకొందరు. "జాకీచాన్ నాడూ వెంటనే దూకేస్తాడు అమాంతం" అని సినిమా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కొందరు. తలస్నానం చేసి చికాకు తీసుకుంటూ ఇంకొందరు. ఉతికిన బట్టలు ఆరేస్తూ కొందరు, అసలందరూ ఏదో ఒకటి చేస్తూనే వున్నారు. చలనానికి చైతన్యానికి అది ప్రవంతిలా వుంది. అయితే ఒకే ఒక అమ్మాయి ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకుండా, ఏ పనీ చేయకుండా ఎటో చూస్తూ ఎవరిలోనూ కలవకుండా విడిగా కూర్చు నుంది. మౌనంగా స్థబ్ధంగా భూభా

రాన్ని మోస్తున్నట్టుగా వయసుకు మించిన వికార ప్రవర్తన.

"ఏయ్! బ్రాసరీ హుక్ పెట్టవే" వెనక్కి తిరిగి అడిగింది ఉమ.

"ఉండవే చుడీదార్ దారం అందకనే నేడు స్తుంటే" అంది శిరీష.

"ఇప్పుడు చుడీదార్ వేసుకోపోతే ఏమవుతుంది అంటుకుపోవు. పైదుంది కదా! కిందది విప్పే తీరిగ్గా ఎక్కించుకుందువుగానీ ముందు బ్రాసరీ హుక్ పెట్టు" అంది దబాయింది ఉమ.

"అదేమిటి! దాని చుడీదార్ వదిలేసి కింద బ్రాసరీ హుక్ కోసం దబాయిస్తావు! నువ్వే అది తీసేవారేయ్ పీడ పోతుంది. అసలు హుక్ పెట్టుకోవడం ఏదానివి ఎందుకే అది వేసుకోవడం..." అంది పువ్వుతూ కల్పన.

"పెద్ద చెప్పొచ్చావేలే! ఐ షేడ్స్ లిప్స్ కు లిప్ స్టిక్ ఛీక్స్ కు రాసుకునే కంగాళీ మొహం నవ్వనూ" అంది ఉమ. ఆ మాటకు చేతిలో వున్న దిండ్లు విసిరింది కల్పన. దువ్వెన విసిరికొట్టింది ఉమ.

"అబ్బబ్బ, మీరిద్దరూ అలా పందెం పోడివుం జుల్లా తన్నుకుంటారెందుకూ? రా! హుక్ పెట్టావే తాను" అని బ్రాసరీ అడ్డస్ట్ చేస్తూ "అయినా ఇన్నింటిని తావు. నీ కరెక్ట్ నెంబరు నువ్వెన్నాళ్ళకు తెలుసుకుంటావే! ఇది కుదరలేదు" అంది హుక్ పెట్టేందుకు తెప్పలు పడుతూ.

"షాప్ లో బ్రాసరీల దగ్గర మొగాళ్ళుంటే బోల్డు ఇబ్బంది. నెంబరెంత అనగానే చిరాకెత్తి ఏమీ చేప్పే

స్తాను. ఇక్కడకొచ్చి చూసుకుంటే సరిపోయి చాపదు" అంది విసుక్కుంటూ ఉమ.

"మొగాళ్ళను చూసి ఇబ్బంది పడతావ్. మరి నా మీద ఎగురుతావే? నాకూ మొగాళ్ళకి ఏమిటే తేడా? నాకు జడుంది. వాళ్ళకు మీసాలుంటాయి. అంతేగా!" అంది రేష్యా.

"థాంక్స్! ఆడాళ్ళకీ మొగాళ్ళకూ వున్న గొప్ప

తేడా కనిపెట్టావ్! నీకేదైనా అవార్డివ్వొచ్చు. నువ్వు చూకోమ్మా! నీకు మాట్లాడడం రాదులే" వెక్కిరించింది కల్పన.

"మీ పోట్లాట సరే. ఇంతకీ ప్రవీణ ఏదే?" అడిగింది శిరీష.

తెలుగులోనా ఇంగ్లీష్ లోనా అని వాదించుకుని, తెలుగులో అయితేనే సెంటీమెంట్ గా వుంటుందని డిసైడ్ చేశారు. చివరకు ఆ పని వూర్తికావడానికి రెండు రోజుల టైమూ, యాభై కాగితాలు వట్టాయి. అనుభవం లేని పని వాళ్ళకది. అల్లరి, చదువు, ఏదో ఫ్యాషన్ నేకాని ఇలాంటి విషయాల్లోకి దూకలేదెంకా ఎవ్వరూ!

"అదా! ఎక్కడో ఎటో చూస్తూ, ఏదో ఆలోచిస్తూ మౌనంగా, దిగులుగా దిక్కుల్లో చుక్కలు లెక్కపెడుతూ వుంటుంది" చెప్పింది రేష్యా.

"అవునూ! అదెప్పుడూ ఎందుకే అలా వుంటుంది. హాస్టల్ మేట్స్ అందరితో కలసిమెలసి వుండకపోయినా రూమ్ మేట్స్ మనతో అయినా కలవొచ్చుగా!" అంది కల్పన.

"తను పల్లెటూరు నుంచి వచ్చింది కదే! మన సిటీ

వెదర్ కు కొంచెం బెరుకేమో!" అంది శిరీష. "పటవే! బెరుకేది రోజులు, వారాలు, నెలలూ వుంటుందిగానీ డిగ్రీ ఫైనల్ కొచ్చినా అలాగే వుంటుందా? నేను గమనించా. నాతో రెండుమూడుసార్లు 'నేనంతగా బావుండను కదా! కొంచెం నలుపూ, చట్టిముక్కునూ' అని అడిగింది. పాపం ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ మో!" అంది ఉమ.

"తనకసలు తనపైనే శ్రద్ధ వుండదే! నెలకు రెండు సార్లు కూడా తలస్నానం చేయదు. ఎప్పుడూ జిడ్డు మొహం. 24 గంటల్లో ఒక్కక్షణం కూడా నవ్వదు. ఎప్పుడూ ఏదో చదువుతున్నట్టుంటుంది. అయినా మార్కులు రావు. ఏవిటో నాకీ క్యారెక్టర్ అర్థం కాలేదే!" అంది కల్పన.

"అబ్బో! నీ మొహానికేదో అన్ని క్యారెక్టర్లు అర్థమై నట్టు. మొన్నామధ్య నాలుగో రూమ్ లో అమ్మాయి ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళు బ్లిఫోయాయి. ఏం జరిగిందో పాపం. 'ఒక్క చోట వున్న వాళ్ళం పలకరించక పోతే ఎలా?' అని మమ్మల్ని తీసుకెళ్ళి నీను పెట్టావ్. మనం ఓదార్చే లెవెల్లో మాట్లాడేసరికి ఆ అమ్మాయి మనల్ని చూసి పడి పడి నవ్వి 'నేనేమీ

ఏద్యడం లేదు. అనవసరంగా ఓదార్చకండి. 'అండర్ ఐ క్రీమ్ రాసుకున్నాను' అని చెప్తే సిగ్గుపడి పరువు పోయి చచ్చాం గుర్తుందా?" అంది ఉమ.

"మీరిలాగే తన్నుకోండే! నేను నోట్స్ రాసుకోవాలి. లాన్ లోకి పోతా" లేచింది రేష్యా.

"ఏయ్! వుండు వుండు. ఒక ఆలోచనొచ్చింది. ఎక్కడో చదివా. ఎవరైనా మనల్ని ప్రేమిస్తున్నారని తెలిస్తే మన మీద మనకు నమ్మకం పెరిగి, కాన్ఫిడెన్స్ కలిగి, ఆత్మవిశ్వాసం కలిగి ఆనందంగా వుంటామట. ఆ ఆనందం వల్ల చలాకీగా వుండటమే కాదు, జీవితాన్ని ఛాలెంజ్ గా తీసుకుంటామట! మనకు మనపై విశ్వాసం పెరిగి లేని కొత్త ఆందం వస్తుందట. ఏదైనా అవలీలగా సాధించేయొచ్చట. అసలు జీవితంలో రొటీనిటీ పోయి న్యూ థాట్స్, న్యూ లైఫ్ స్టయిల్ వచ్చే స్తుందట. అసలు మనని మనమే గుర్తుపట్టనంతగా మారిపోతామట" చెప్పింది శిరీష.

"ఇంతకీ ఎవరు ప్రేమించాలే ఆడా? మగా?" అడిగింది ఉమ.

"తంతానే నిన్ను. ఆడా ఆడా ప్రేమించుకుంటే రాంగ్ మీనింగ్ వస్తుందే! ఆడా మగా ప్రేమించుకోవాలి. అదీ స్వచ్ఛంగా" చెప్పింది కల్పన.

"నన్నెవరయినా ప్రేమిస్తే బావుండ్లు. ఎంచక్కా లైఫ్ స్టయిలే మారిపోతుంది" అంది ఉమ.

"ఈ స్టయిల్ కే ఛస్తున్నారు బీట్లు కొట్టలేక. ఇంకెం దుకే మరీ పిచ్చోళ్ళను చేయడం! నన్ను ప్రేమిస్తే బావుండ్లు ఎవరైనా" అంది కల్పన.

"నిన్నా! నిన్ను ప్రేమించినవాడు ప్రాణాలతో

వుంటాడనేనా? యాసిడ్ బాటిల్లా కా యవూ
వాడ్ని-పిక్నిక్ అని, ఫైవ్ స్టార్ హోటల్స్ అ ఫ్యాన్సీ
డ్రెస్సులని! మటాష్! ఎవడో పాపం!" వెళ్లి చింది
ఉమ.

"నేరు మూయండే! మీ గురించి కాడ నేననేది,
ప్రవీణ గురించి" అంది శిరీష.

"నీ మొహంలే! ఆ జిడ్డు మొహాన్ని ఎ ప ప్రేమి
స్తారే?" అడిగింది ఉమ.

"మనం" అంది శిరీష.

"రాంగ్ మీనింగ్ అంటుంది కదే ఇది" అంది
ఉమ.

"మనం అడగా ప్రేమించం. మగవాడిగా
ప్రేమిస్తాం" చెప్పింది శిరీష.

"అంటే మీసాలు పెట్టుకునా!" అడిగింది ఉమ.

"కాదు బ్రాసరీలు మానేసి. మొహం చూడు"
తిట్టింది కల్పన.

"ఏయ్ మీరంతా ఇలా రండి" అని పిలిచి ఏదో
చెప్పింది శిరీష.

"నేను రాస్తా! నేను రాస్తా!" అంది కల్పన.

"నీ మొహంలే! నువ్వు రాస్తే జీవితం మీద విరక్తి
పుట్టి సన్యాసం పుచ్చుకోవటం ఖాయం" అంది ఉమ.

"నువ్వు రాస్తే అమాంతం మీదపడి వాదోసుకుం

శ్రీలత

టుంది. తిక్క కుదుర్చుంది” అంది కల్పన.

“ఛ! నోరూయండే! అందరం కలిసి రెండు!” అంది శిరీష.

తెలుగులోనా ఇంగ్లీష్లోనా అని వాదింపకుని, తెలుగులో అయితేనే సెంటిమెంట్ గా వుంటుంది డిసైడ్ చేశారు. చివరకు ఆ పని పూర్తికావడానికే రెండు రోజుల టైము, యాభై కాగితాలు పట్టాయి అనుభవం లేని పని వాళ్ళకది. అల్లరి, చదువు, ఏ ఫ్యాషన్స్ కని ఇలాంటి విషయాల్లోకి దూకలేదనికా... యరూ!

క్లాసు టైమైందని హడావిడిగా రెడీ అవుతున్నారు ముగ్గురూ. అప్పుడే కంప్యూటర్ క్లాస్ కెళ్ళొచ్చా... నిదానంగా తీరిగ్గా ఏదో ఇంట్రస్ట్ లేనట్టు. ఏదో డూ... చేస్తున్నట్టు బయలుదేరుతోంది ప్రవీణ. సైకిల్స్ బయటకు తీస్తూ “ఏయ్! ప్రవీణకేదో ఉత్తరం వచ్చింది కదా! ఇచ్చారా?” అంది శిరీష.

“అయ్యో! మరచిపోయాను. ప్రవీణ! ఏంటి నుంచేమో ఉత్తరం వచ్చింది. టేబుల్ మీద ఉట్టాం చూడు. ఎవరైనా వస్తుంటే కారప్పుస తెమ్మని రాయి” అంది కల్పన.

“పటప్! టేబుల్ మీద కాదు, బుక్స్ రాక్స్ తిండి పోతూ!” అని సవరించింది ఉమ.

“ఆ..ఆ.. బుక్స్ రాక్ లో” అన్నారెద్దరూ. హడావిడిగా వెళ్ళిపోయారు కాలేజీకు కన్నుకొట్టుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ.

గబగబా వెళ్ళి కవరు చూసింది ప్రవీణ అది గులాబీ రంగులో వుంది.

కవరు చించగానే సంపెంగలు, విరజాజుల కలసిన పరిమళం ఊపిరిలో చేరింది. హాయిగా నిశ్చించింది. లోపల గులాబీ రంగు పేపర్ మీద ఆ... వచ్చని అక్షరాలు పచ్చలు పేర్చినట్టు, చిగురాకుల చి... కులు రాలినట్టు! చదివేందుకు మొదలుపెట్టింది.

నా అభిరుచులూ ఆలోచనలతో ఏకీకృతం అందిన ప్రయోగ ప్రయమైన మీకు...

మీరంటే ఇష్టం అని చెప్పలేను. ఎందుకంటే మీపై నాకున్న భావానికి ఆ వాక్యం సరిపోదు. ప్రాణ అనలేను. అది అశాశ్వతం కనుక. ప్రేమ పేరు పెట్టలేను. అది గుడ్డిది కనుక. ఇష్టానికి, ప్రాణానికి, ప్రేమకూ అందని పదం దొరకడం లేదు. అందుకే మీరంటే నాకు ‘సమ్ థింగ్’ అంటాను. సరేనా?

ఆ సమ్ థింగ్ ఏవితో మొత్తం ఉత్తరం చదివి మీరే పేరు పెట్టుకోండి. మిమ్మల్ని మొట్టమొదటిసారి కాలేజీ క్యాంపస్ లో చూసినప్పటి నుంచి మీవాడ్ని అయిపోయాను. ఆ విషయం రాయడానికి ఇన్నాళ్ళు పట్టింది. ఎందుకంటే నేనూ మీలా లోన్లీగా నాలో నేను వుంటాను. ఏదీ బయటకు చెప్పను, అచ్చం మీలానే. అందుకే మీరు నాకు నచ్చారు. మీరు పరి

చయం అయ్యాక అమ్మాయిలు అలంకరించుకున్నాక అద్దంలో చూసుకున్నన్ని సార్లు నేను గడియారం వైపు చూస్తున్నాను. ఎప్పుడు కాలేజీ టైమవుతుంది? ఎప్పుడు మిమ్మల్ని చూస్తానా అని.

మీలో నాకు నచ్చిన అత్యంత ముఖ్య విశేషం చెప్పనా? మీ మౌనం. మీరు మౌనంగా వుంటారు. కానీ మీ కళ్ళు భలే కబుర్లు చెబుతాయండేయ్!

మీ భావనభావ నాకూ చాలా ఇష్టం. మీ పాడవైన జడ చాలా బావుంటుంది. కానీ నూనె వల్ల అనుకుంటా దాని అందం కొంచెం తగ్గింది. మీరు తల స్నానం చేసి అలా శిరోజాలు గాలికి వదిలేసి నిలుచుంటే ఎంత బావుంటుందో! చూడాలనిపిస్తుందలా! మీకు లంగా ఓణీలు చాలా బావుంటాయి. జాకెట్ కు వోణీకి మధ్య కనీకనిపించని మీ నడుం ఊయల తూగులా వుంటుంది. ఎంత చిన్నదండీ మీ నడుం. ఎలా మోస్తుందో పాపం మిమ్మల్ని, మీ బరువునీ! మీకు చుడీదార్లు ఇంకా బావుంటాయి. కావాలంటే ఓసారి వేసుకుని మిమ్మల్ని మీరు కనీసం పదిసార్లు అద్దంలో చూసుకోండి అన్ని యాంగిల్స్ లో. నేనబద్ధం చెప్పలేదని మీరే ఒప్పేసుకుంటారు.

ఎప్పుడూ ఏదో ఆలోచిస్తూ వుంటారెందుకండీ! ఎన్ని సమస్యలున్నా, ఏ లోతైన భావనలు బాధిస్తున్నా నవ్వడం తెలిసిన జీవి మనిషే కదండీ! మీరు అప్పుడప్పుడూ నవ్వుతేనే నా గుండె లయ తప్పుతుంది. ఎప్పుడూ నవ్వు మొహంతో వున్నారనుకోండి. ఇక నా గుండెకు లయే వుండదు. కోటేరు ముక్కు బావుంటుందని ఎందుకంటారోనండీ! నాకు మాత్రం కొంచెం ‘నొక్కీన’ ముక్కే ఇష్టం. ఆ ముక్కుకు ముక్కుపుడక పెట్టారే అనుకోండి అందమే చిన్నబుచ్చుకుంటుంది మిమ్మల్ని చూసి. నమ్మండి. నేనసలు మంచి మార్కులు ఎందుకు తెచ్చుకుంటానో తెలుసండీ! ఎక్కువ మార్కులు వచ్చినప్పుడల్లా ఆ మార్కులు మీకు చూపించి మీ మెప్పుపొందాలని. కానీ నాకంటే తక్కువ మార్కులు వచ్చాయని మీరు చిన్నబుచ్చుకుంటారని చూపించను. మీరు నాతో పోటీ పడ్డారనుకోండి. ఇక మనిద్దరికీ సాటి ఎవరూ వుండరు. నమ్మరా నామాట. నిజంగా మీ లేత పెదాల మీద ఒట్టు.

రేపు కాలేజీలో నాకోసం వెతక్కండి. నేను దొరకను. కానీ మిమ్మల్ని మాత్రం చూస్తూనే, గమనిస్తూనే వుంటా. ఏదో ఒకరోజు నా అంతట నేను వచ్చి పరిచయం చేసుకుంటా. అంతవరకూ నన్ను పట్టుకునే ప్రయత్నం చేయకండి! రేపు ఏ డ్రస్ లో వస్తారో నాకు తెలుసు. చుడీదార్ లో! ఎలా వస్తారో కూడా తెలుసు, నవ్వు మొహంతో తుళ్ళిపడుతూ! ఈసారి యూనిట్ టాస్ట్ లో మీ మార్క్స్ ముందుగానే తెలుసు. నాకంటే రెండెక్కువ! వుంటాను మరి. ఎక్కడా అంటే... మీ కళ్ళల్లో, గుండెల్లో, నవ్వుల్లో, మార్కుల్లో... బై...
-మీ ‘సమ్ థింగ్’

కల్పన, రేష్యా, శిరీష అందరూ లోపలికొచ్చి ప్రపంచపు ఆరో వింత చూస్తున్నట్టుగా ‘వావ్’ అని అలా చూస్తుండిపోయారు. ప్రవీణ తలారా స్నానంచేసి, హెయిర్ వదిలేసి వుంది. కల్పనది పింక్ చుడీదార్ వేసుకుని, పింక్ హెయిర్ క్లిప్ పెట్టుకుంది. నెయిల్ పాలీష్ వేసుకుంది. లైట్ గా ఫేస్ కు కేక్ పెట్టింది. ఐబ్రోస్ పేప్ చేసుకుంది. నేచురల్ లిప్ వైసర్ వేసుకుంది. మైల్డ్ గా స్ప్రే స్కెల్.

వీళ్ళందరినీ చూడగానే “హాయ్ ఎవ్రీబడీ! ఈవెనింగ్ అలా బయటకెళ్ళామా! కొంచెం షాపింగ్ చేయాలి” అంది హుషారుగా నవ్వుతూ.

“ఆ... నువ్వేనా? ఎంత బావున్నావు?” మెచ్చుకుంది కల్పన.

“ఏంటి షాపింగ్ కా? నువ్వా? మాతేనా?” అడిగింది ఆశ్చర్యంగా ఉమ.

“మానవ్రతం వదిలి మాట్లాడడం ఎప్పుడు మొదలెట్టావే” అడిగింది ఆనందంగా రేష్యా.

“అరే! నీకు నవ్వడం కూడా వచ్చా?” అంది శిరీష.

“ఇన్ని ప్రశ్నలూ ఒక్కసారే! ఏం నాకేం రాదనా? నాలో వున్నవేంటో, వుండాలన్నవేంటో తెలిసిపోయింది ఈరోజే. ఇక ఎప్పుడూ ఇలాగే వుంటా! గెట్ రెడీ! బజారుకెళ్ళి కొన్ని రబ్బర్ బ్యాండ్స్, క్లీప్స్, కాస్మెటిక్స్ తెచ్చుకోవాలి. వచ్చాక చాలా సేపు చదుకోవాలి కూడా. ఈసారి మార్కులు ఎక్కువ తెచ్చుకోవాలి. కమాన్ యార్, ఏంటంత లేజీనేస్ చెబుతూంటే కూడా” అని అందర్నీ తొందర పెట్టింది ప్రవీణ.

“ఏవితేవితే! మాది లేజీనేస్సా!” అంటూ నలుగురూ ఒకేసారి నోరెళ్ళబెట్టారు.

ప్రవీణ అటు తిరగ్గానే ఒకరికొకరు కంగ్రాట్స్ చెప్పుకున్నారు.

‘జిగ్ జాగ్ జిగ్ జాగ్’ అంటూ అరచేతులు సాచి ఒకరికొకరు చప్పట్లు కొట్టుకున్నారు.

